

der tvangsfjerner børn fra sig selv. Det handler om børn, som forældrene tvangsfjerner i ly af de danske familiesammenførselsregler, som sikrer, at de altid kan hive dem hjem igen lige før 18-års-alderen med henblik på, at de alligevel kan få opholdstilladelse i Danmark og måske få familiesammenføring. Det er den trafik, vi gerne vil have lov hjemmel til at lægge visse hindringer for. Guderne skal vide, at det ikke er noget perfekt middel, men i debatten har der jo været en larmende mangel af bedre forslag.

Kl. 15.35

Fru Elsebeth Gerner Nielsen og fru Kornbek er ikke kommet med ét eneste forslag til, hvad vi kan gøre for børn, som bliver tvangsfjernet af deres forældre og sendt væk fra deres hjem. Jeg ser, at fru Bodil Kornbek har markeret, og det glæder mig. Når jeg går ned, kan vi alle høre, hvad fru Bodil Kornbek har fundet frem til, og så kan hun måske også forklare, hvorfor hun ikke tidligere i debatten er kommet med de forslag. Jeg glæder mig til det.

Jeg synes, fru Bodil Kornbek og fru Elsebeth Gerner Nielsen skulle ringe til socialudvalgsformanden i Kalundborg, som nok er en af de danskere, der har den største indsigt i problemet. I øjeblikket er der fem-seks børn, som ikke er i de skoler, hvor de skal være, fortalte han mig i sidste uge, da jeg ringede til ham, og der er nok ingen tvivl om, at på landsplan taler vi om et ret stort antal. I Norge er det et meget omdiskuteret problem, især i Oslo, hvor det er et ganske stort antal børn, der er tale om.

Når jeg tænker på, hvor få personer som kan hidse fru Elsebeth Gerner Nielsen op og få hende til at stille spørgsmål og himle op, forstår jeg ikke, at hun slet ikke er interesseret i dette ganske store antal, hvor kommunerne ser tragedien ske. Børnene er væk, man ved ikke, hvor de er, og forældrene bruger den eksisterende familiesammenførselslovgivning til at lave det nummer, at de først sender børnene væk, fordi de er blevet for danske, og hiver dem hertil igen, lige før aldersgrænsen er nået.

Jeg vil gerne understrege, at hvis der kommer en situation, hvor et sådant barn helt klart ønsker at komme til Danmark, kan Udlændingestyrelsen naturligvis give vedkommende lov til det. Det afgørende er, at forældrene ikke har retskrav på det, så der er mulighed for at tage hensyn til barnet. Jeg kan i øvrigt oplyse, at skulle der komme en indvandrerfamilie som den, der har været nævnt, med 16-17-årige børn, kan den godt få børnene med til Danmark. Det

er jo ikke sådan, at Danmark stænges for børn, som er under 18 år.

Man kan så spørge: Kan vi ikke få helt præcist at vide hvordan og hvorledes? Nej, det kan man ikke, fordi der skal være mulighed for at varetage barnets tarv, og jeg vil lige minde om, at når kommuner tvangsfjerner børn, tror jeg også, det foregår efter et skøn, som kan være meget vanskeligt at udøve. Her har vi forældre, der tvangsfjerner børn, og så er der altså mulighed for ved et skøn at varetage disse børns interesser. Det er det, det drejer sig om.

Jeg forstår godt, der har været meget debat, og jeg synes også, det er i orden at stille alle spørgsmålene og for en sikkerheds skyld tillægge regeringen alle mulige onde hensigter. Sådan fungerer et parlament jo. Der er grund til at drøfte de forskellige bestemmelser nærmere, men jeg har noteret mig en total mangel på bedre forslag til at løse de notoriske og omfattende problemer, vi står over for, når det gælder børn, som forældrene har tvangsfjernet.

Så vil jeg sige til fru Kornbeks ord om proportionalitet: Ja, jeg synes, vi skal have proportionalitet i debatten, og hvis de forskellige kirkelige foreninger og Kristeligt Dagblad også kunne sætte sig ind i tingene, kunne det ende med at blive en frugtbar debat, som måske tilmed på enkelte punkter kunne føre til en præcisering af tingene i udvalgsarbejdet.

Kl. 15.40

Jeg har et åbent sind, men ikke over for uartikelretet vrissen og benægtelse af, at der er et problem. Netop problembenægtelse er det, der har gjort, at så mange ting er sejlet på dette felt, og derfor er jeg glad for, at et så bredt flertal i Folketinget nu er holdt op med at benægte problemet.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg skal selvfølgelig ikke beklage, at Kristeligt Dagblad ikke forstår noget som helst, det må stå for deres egen regning. Men hvis det er så enkelt, som ministeren siger, at det egentlig bare er straffelovens bogstav, man følger, forstår jeg ikke, man fremsætter et lovforslag med alle de ord, som egentlig forplumrer debatten. Man kan jo bare bringe straffeloven ind i billedet, så er problemet vel løst, hvis det er så enkelt.

Men det er slet ikke det, jeg vil spørge til, det er problemet med børnene. Jeg håber ikke, jeg har signaleret, at regeringen er ond, men jeg er rent faktisk meget optaget af spørgsmålet om børnene. Jeg synes også, jeg har sagt helt tyde-